Ч. 193. Второк 12 вересня (30 серпня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Криза на Угорщині. — Події в Росиї. — Положене в Японії. — З Балкану.

Віденьскі ґазети зазначують, що від коли тягне ся угорска криза, не було ще так критичного дня як вчерашний. Здає ся, як коли-б вчера на авдиенциї бар. Феєрваріго порішено, як поступати остаточно і енерґічно супротив коаліциї, як на першім засїданю палати послів, так і опісля, щоби остаточно зробити раз якийсь лад. Що на вчерашній авдиенциї ухвалено, того очевидно не знати. Говорять лиш загально, що постановлено щось дуже важного. В звязи з тою авдиенциєю стоять також наради бар. Феєрваріго з австрийским президентом міністрів бароном Ґавчем і міністром справ заграничних графом Ґолуховским. Наради ті відбували ся в суботу і перша тревала майже півтора години, а друга більше як годину. Авдиенция у Цїсаря відбула ся вчера о 2-гій годині пополудни. — Нині радить в Будапешті той підкомітет, котрому виконуючий комітет коаліциї поручив предложити звіт в справі реформи виборчої, вглядно загального права голосованя. В середу збере ся екзекутивний комітет на нараду над звітом підкомітету, котрому поручено виготовити акт обжалованя кабінету а на четвер скликано всї партиї парляменту на повне засїданє. Того самого дня буде радити також і лїберальна партия над справою загального права виборчого і заповіджено збори одної части будапештеньских студентів, котрі хотять ухвалити коаліциї вотум довіря за єї поступованє. Так отже сей тиждень заповідає ся на Угорщині дуже інтересний, а головна баталїя відбуде ся мабуть в пятницю і тоді рішить ся, що дальше буде. Поки що на першім плянї стоїть загальне право виборче а міністер Крістоффі обстає при тім, щоби єго конче завести, бо тоді щезне той привилей, який доси має шляхта, видвигнуть ся люди з народу і до парляменту війдуть нові сили. Лиш в той спосіб буде можна зломити теперішну коаліцию.

Нема сумніву, що для Росиї настали нові часи. Хоч поволи і при помочи бюрократиї, але все-таки заводять ся реформи і свободи на всїх полях. Вельми важною була би для нас, скоро би потвердила ся, слїдуюча вість з Петербурга: **Правительство росийске позволило Русинам друкувати часописи і книжки в рускій мові.** Також позволило правительство **заводити приватні школи народні з рускою мовою викладовою і посилати до них дїтий.** Друга важна вість загального значіня дотикає університетів. Петербургска аґенция телєґрафічна доносить: Указом царя з дня 27 ст. ст. (9 с. м.) установлено провізорично новий реґулямін для управи висших заведень наукових. Після того реґуляміну мають декани вибирати ректора університету а кождий видїл має вибирати для себе секретаря. Вибори мають відбувати ся перед початком шкільного року. Удержане порядку і правильного ходу науки належить до ради деканів, котра на случай нарушеня порядку може предложити застановленє викладів. Залагоджуванє спорів межи студентами передає ся дисциплїнарній радї, зложеній з професорів.

З Севастополя доносять, що тамошний суд маринарский засудив по 10-дневній розправі з помежи 75 моряків з панцирника „Юрий Побідоносец" 3 на кару смерти, 19 на каторгу, 33 до арештантских рот, а 20 увільнив.

В Токіо нїби вже настав спокій, бо заведено стан облоги, але аґітация веде ся тихцем дальше. Цїла столиця виглядає тепер як би серед війни. Богато тисячів вояків з застромленими баґнетами ходить по улицях міста. В однім з публичних парків зроблено табор для война, а до поміщеня вояків ужито також будинків музичних. Перед помешканями міні-

Брилянт.

З француского — Юл. де Пірік.

Ми сиділи ще при столї, ціле товариство зложене з яких дванайцятьох осіб і саме мали пити чорну каву по добрім обіді. Обід не був так богатий як смачний.

Всї гості хвалили за те господиню. З того склала ся розмова про варенє і кухню і відтак зійшла на що инше. Говорено трохи про політику і коли замінено кілька звичайних слів про штуку і лїтературу, та про женитьбу, зійшла розмова на придане, віно, срібло і диаманти.

— Я далеко більше волію перли як диаманти — сказала одна пані, що сиділа коло мене.

— А я — сказала пані дому — волію диаманти і маю свої причини длячого...

— Ах, якась істория — скликнув один з нас — прошу, оповіджте нам!

— Залежить вам дійстно на тім?

— Так, просимо — роздало ся хором довкола стола.

— Добре, але я відступаю слово мужеви.

— Дуже радо — озвав ся Анрі Марбелю, наш милий господар. І почав оповідати.

— Я був тоді дуже молодий, а що я був сам один, то забавляв ся вечерами в вільних хвилях, тим більше, що цїлий день пильно працював в бюрі нотаря Діранда, нотаря, у котрого праця і засади були всім і котрий від своїх писарів вимагав не лише витревалої пильности, але й поважного поведеня і бездоганного житя.

Одного вечера був я з кількома моїми приятелями і ми забавляючись весело, сиділи і пили, коли я около другої години отямив ся і вибрав ся до дому.

Була прекрасна погода. Я погадав собі, що довгий прохід буде добрий для мене і трохи успокоїть мене. Тому поволи пустив ся в дорогу до мого мешканя, пійшов бульваром Мальзерб і дійшов до Сент-Оґустен, коли нагле побачив щось блищачого на хіднику... То був диямантовий ковток, пречудний камінь... Я оглянув єго і сховав до кишені.

— Ну — погадав я собі — також згуба! Звідки та дорогоцїнність могла тут найти ся?

Мимохіть підняв я очи в гору. Вікна на третім поверсї дому, перед котрим я стояв, були ясно осьвітлені. Я почав прислухувати ся і до моїх уший донесли ся звуки музики. Крім того перед дверми дому стояв ряд повозів.

Не було сумніву. Там на горі відбувала ся забава і брилянт мусів належати до одної з пань того товариства.

Хвилю мав я намір віддати ковток портієрови. Але яку запоруку міг я мати, що він буде на стілько честний, що передасть єго властительцї?

Якийсь час я надумував ся. Я був одїтий порядно і ще досить сьвіжий. Що менї перешкаджало самому пійти на гору!

Ледве о тім подумав, так вже й зробив. Я задзвонив, менї отворили, я вийшов на третїй поверх.

Всї двері стояли отвором — цїлий ряд сальонів сияючих від сьвітла і золота, сьвітлї пари кружляли під звуки орхестри в танци, пани в чорних фраках стояли коло дверий і окружена ними дама в середнім віцї в балевім строю, що усьміхнена весело балакала з численними гістьми.

— То пані дому — погадав я.

— Ласкава пані —

— Ах, пане, дуже красно, що ви прийшли. І она стиснула мою руку. Я хотів сказати, чого прийшов.

— Прошу простити, ласкава пані....

— Так, так, що так пізно приходите. Очивидно прощаю. Але ходіть скоро, представлю вас одній молодій дївчинї.

— Але ласкава пані!

— Ах, лиш не оправдайте ся. Пізно прийти то ще уйде, але не танцювати, то було би непростиме.

Я ще раз спробовав щось сказати, але она потягла мене з собою і представила якійсь молодій паннї, котрій я мусів сказати звичайні слова: Панї, зробите менї честь перетанцювати зі мною того вальця?

— Дуже радо, мій пане....

І я вже крутив ся з нею по сали.

Га, гадаю собі, може ще найде ся відповідна хвиля, аби всьо пояснити. На тепер не можна нїчого лїпшого зробити, як бавити ся.

І аби розірвати ся, почав я з моєю панною розмавляти.

стрів стоїть войскова сторожа, подібно як перед правительственними будинками та на публичних площах і перед посольствами. Піхота і кавалерия пересувають ся улицями міста. Маркґраф Іто зрік ся предкладаної єму сторожи кінної перед єго домом. Так само зрекли ся сторожі ґен. Ноґі і Подзу. З провінциї надходять вісти о виступленях против поліциї. В цілім краю відбувають ся збори, на котрих виголошують острі бесіди, висказуючі невдоволенє з причини заключеного мира. Кілько людий згинуло підчас послідних розрухів, а кілько було зранених, годі знати, бо богато ранених укрито в домах. На Кореї, в Сеули і Мазампо мали також вибухнути розрухи.

На сербско-турецкій границі прийшло оногди до кровавої бійки межи Турками а Сербами. О сій подиї доносять тепер урядово: Узброєні Арнаути і турецкі пограничні вояки хотіли заняти два сербскі острогп (бльокгавзи) коло Куршуліна. Сербска сторожа погранична не могла відперти Арнаутів. Коли надходила сербска комісия інспекцийна, Арнаути і турецкі вояки почали стріляти і убили капітана жандармериї, 2 офіцирів і одного піхотинця; один офіцир і три вояки ранені. Жителі сусідних сіл прибігли на поміч сербскій сторожи і тоді відперто Арнаутів. Опісля турецкі вояки вернули до своїх острогів а сербскі до своїх. Що було безпосередною причиною сеї бійки, поки ще не знати.

Новинки.

Львів, дня 11 вересня 1905

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий виїхав вчера вечером в справах урядових до Відня.

— **Виділ філії „Просьвіти"** в Стрию подає до відомости, що з днем 7 вересня 1905 отворив бюро технічно-молочарске задля достарчуваня машин і всіх инших приладів потрібних при перерібці масла для всіх спілок молочарских в повіті стрийскім і в краю основати ся маючих. З всякими зголошенями і запитами в справі закупна машин належить зголошувати ся до о. Остапа Нижанковского в Завадові, почта Стрий.

— **Холєра.** В Галичині не було доси ні одного випадку холєри поза тими кількома давнійшими, котрі занепокоїли суспільність. Заряджено средства осторожности супротив прибуваючих еміґрантів з Росиї і Прус. Кождого з них піддає ся на граничних стациях точній санітарній ревізиї, а єго річи дезінфекционує ся. В Прусах холєра змагає ся. Берлиньский Staatsanzeiger доносить, що за одну добу від 7—8 с. м. в полудне занедужало в Прусах 19 осіб, а померло 39 осіб. Найбільше нових випадків занедужаня на холєру є в околици Ґданьска. Холєра проявила ся в послідних днях в сімох нових місцевостях.

— **Огні.** Дня 6 с. м. вибух в селї Лучицях, рогатиньского повіта, страшний огонь, який змів звезене добро десятьох господарів. Огонь ширив ся завзято: доперва удало ся місцевому пожарничому „Соколови" та прибувшим „Соколам" з сусідного села, Бабухова огонь здержати. — Дня 1 с. м. знищив пожар в Берегах самбірского повіта, 18 селяньских загород. Шкода обчислена на 30.000 корон була обезпечена на близько 20.000 К. Підозріного о підпаленє Федя Костробицкого жандармерия арештувала і відставила до Самбора.

— **Нещастна пригода в каміноломах.** Дня 16 серпня лучило ся страшне нещастє в каміноломах Lehigh Portland Cement Co. коло Ормрод в Пенсильванії. 20 робітників засипало камінє. Виратовано 3 людий, котрі щасливо уйшли смерти: другі. засипані скалами, погибли під тягаром каміня або потерпіли тяжкі покалїченя. 12 робітників погибло, а 5 смертельно покалїчило. Поміж убитими є Русинів аж 8, а покалїчених в шпитали 4. Убиті: Сенько Терефенко з Пашови пов. Лісько, літ 48, полишив жінку і 5 дітий; Юрко Кокмос із Завадки, п. Лісько, літ 43, також лишив жінку і 3 дітий: Іван Хотякевич з Тисівця, п. Лісько, літ 24, самотний: Стефан Велячко, самотний, з Бутин коло Мостів великих літ 19. Другі чотири убиті були з Угорщини, з Бережскої околиці. Ні оден з убитих і покалїчених не належав ні до брацтва, ні до „Союза".

— **Землетрясенє в Італії,** про котре доносили ми в послїдні́м числї нашої часописи, прибрало страшенні розміри. Землетрясенє перебігло широкою полосою провінциї Калябрию, Базилїку і Апулїю,та понищило села і місточка, виганяючи з домів мілїони сполошених мешканців. Телеґрами, які вже наспіли доказують, що то землетрясенє належить до найбільших катастроф вулькапічних, які навістили полудневу Італїю. Оно дало ся відчути з одної сторони в Сицилії, а з другої сягнуло аж по Фльоренцию і наробило величезної шкоди, а шо гірше побоюють ся, що ті катастрофи ще повторять ся, як звичайно в Італії. Число жертв в людях подають дотеперішні телеґрами на 50.000 осіб. На поміч населеню в загрожених околицях вислано ратункові вози Червоного хреста, лїкарів, студентів медицини і відділи войск. Ранених перевозять зелїзницями і возами на північ. Богато з них по дорозї умирає.

— **Небезпечний злодій.** Адольф Матушек, син учителя з німецкої кольонії Гайнріхсдорф, бобрецкого повіта, був кельнером у Львові у Любина Дінстля, котрий має тепер готель в Перемишли. Будучи у Дінстля, Матушек украв єму в маю 1904 року дорогоцінностий на 2000 корон. В липни 1904 р. украв Жигм. Марковскому біцикль за 300 корон, в грудни 1904 р. обікрав цілковито актора Кратохвіля з ґардероби вартости 650 корон, в падолисті і грудни 1904 р. будучи кельнером в театральній каварни, украв Фил. Гекслеви 120 корон, а також обікрав богато гостий, що були в каварни. В лютім с. р. при спільній забаві украв Фіялковскому з Винник 120 корон з кишені, 14 марта с. р. обікрав у Львові на 900 корон практиканта концептового Намістництва пана Романа Вильчка, а в марті с. р. в часї своєї гостини у вуйка свого Ів. Бізанца в Вишенці коло Мостиск украв єму біцикль за 300 корон. Всі ті крадежи удали ся Матушкови так, що ні поліция ні ніхто инший не мав на него підозріня. Був би Матушек ремесло своє дальше вів безкарно, але случай хотів, що спритний злодій вибрав ся в товаристві кількох осіб на прогульку, в часї котрої украв Катерині Корошківній 5 К з кишені. Підозрінє о ту крадіж упало на Петра Л. зі Львова, котрий чуючи ся невинним, удав ся з жалобою до управителя стациї жандармериї Людвика Левицкого в Перемишли. Левицкий викрив, що Матушек мешкав в готели Краківскім, а рівночасно удержував і кілька инших мешкань, отже звернув на него бачну увагу. Матушек замітив, що жандарм єго слїдить і утік в цьвітни с. р. до Познанщини. Там на телеґрафічне візванє перемиской жандармериї арештовано єго в Познани. При арештованім найдено в Познани 100 марок, ко-

---

Дівчина була дуже мила. Білява, з великими синіми очима, струнка і танцювала знаменито.

Я розпочав розмову, як умів, говорив насамперед про сам баль і про богаті строї женщин, які тут були.

По скінченім вальци завів я мою дансерку на єї місце і пробовав віднайти панюдому. Я й побачив єї в куті салї, але так єї обступили гості і она була так занята розмовою, що я не міг до неї промовити.

Тому почав я проходжувати ся по комнатах і глядав якого знакомого лиця, але дармо, тут були самі незнакомі люди.

Орхестра, що хвильку відпочивала, почала знов грати.

Сим разом грали польку.

Моя мала дансерка сиділа па своїм місци. Я наближив ся до неї і подав їй рамя.

Она встала, поглянула на мене з вдячностию, що я не даю їй продавати петрушки і ми почали на ново кружляти по сали.

Тепер стали ми обоє вже цілком добрими приятелями; она тїшила ся, що я памятаю о ній, а я, що мав когось, з ким міг розмавляти. Ми проходжували ся, я завів єї до буфету. Я побачив, що она має здоровий жолудок, природний наслідок доброти.... і то помітенє ще збільшило мою симпатию для неї.

Коли ми вернули до великої салї, розпочав ся саме валець. Кляра, трохи задихана, але сияюча, легко похилила свою головку на моє рамя; я чув, як єї кучеряве волосє дотикає мого лиця і мене кортїло сказати їй, що она дуже мила і дуже люба, а навіть ще більше. Дійстно той валець був незвичайно хороший.

В тій хвили наближив ся якийсь пан в середнім віці і сказав до мене:

— Пане, ви щось згубили!

Дійстно з моєї кишені випав на землю бриляпт. Я схилив ся і підняв єго.

— Дякую красно, пане — сказав я і почав дальше танцювати.

По вальци прийшла мазурка, а відтак знов валець.... Я все держав Кляру в руках, щасливий, що она коло мене і гордий на то, що я зробив на неї добре враженє.

Цілком занятий танцем і вже дуже залюблений, я не замітив, що довкола нас утворив ся круг.

Вправді до моїх уший доносили ся якісь голоси.... Але я не зважав на то, розмавляючи з моєю панною.

— Де тато подів ся? — сказала нагле Кляра.

— Ваш отець, прошу пані, хочете, підемо до него разом.

— Дуже радо; впрочім можете єго пізнати. Він говорив перед тим з вами, коли ви щось згубили.

В тій хвили всї двері салї, в котрій ми були, замкнули ся відразу немов на даний знак і до середини увійшов якийсь пан з стяжкою на сурдуті.

Старший пан, Кляри отець супроводив єго і показуючи на мене, сказав до него:

— Так, пане комісар, то злодій. Я перед хвилею бачив, як єму з кишені випав брилянт. Позаяк я гадав, що маю до діла з яким запрошеним гостем, приятелем дому, то в перший хвили звернув я єго увагу на то. Він сейчас з горячковим поспіхом вхопив за диямант і сховав до кишені... але не так скоро, щоби я не міг пізнати один з брилянтів моєї жени. — Я нічого не сказав, але пійшов сейчас до моєї жінки.... Она не мала одного ковтка, саме того з брилянтом. — Я довідую ся у господині дому... она того пана не знає. Питаю других... не знає єго ніхто.

Комісар поліциї діткнув мого рамени.

— Ходіть зі мною — сказав.

Я хотів щось відповісти

— Непотрібний труд, пане. Можете виказати ся в поліцийній інспекциї.

— Але —

— Ходіть зі мною, кажу вам!

Тепер взяла мене злість і я вирвавши ся з єго руки, крикнув:

— Гей! Лишіть же мене в спокою!

— О, о! Ви ще й опираєте ся! Лиш погіршуєте свою справу, мій друже!

Комісар зробив знак і три сильні хлопи, цивільні аґенти поліциї, кинули ся на мене і потягнули мене, так що я не міг оперти ся.

Заки я переступив двері, ще раз оглянув ся і мій послідний погляд упав на Кляру.

Женщини мають дар пізнавати людий лїпше як всі поліциянти. Бідна дитина мусїла зрозуміти, кілько болю і знеохоти лежало в моїм погляді.

Она відповіла на него легким кивненем голови і усьмішкою, в котрій міг я цілком ясно вичитати слова: Лиш відваги! Лиш відваги! Я вповні пересьвідчена о твоїй честности.

Я провів ніч на поліциї, лихо принятий комісарем і урядниками і засаджений разом з всїлякими злочинцями і волоцюгами.

Очивидно що рано всьо вияснило ся. Поліция розвідала ся про мене і мене увільнено.

Але у нас у Франциї часто міняють винного з невинним.

Коли я явив ся в моїм бюрі, пан Діран привитав мене хорошою промовою, котру так закінчив:

— Бачите, любий друже, ваша присут-

трі, як показало ся, Матушек украв їх там свому товаришеви Ів. Парови. В липни с. р. два пруські жандарми відставили Матушка до галицкої границї і віддали его австрийским жандармам в Щаковій. Дня 7 липня с. р. відвозив его жандарм з Щакової до Львова. Матушек помимо того, що мав на руках кайдани, вискочив з ваґона через вікно помiж Мостисками а Судовою Вишнею в хвили, коли поїзд був в повнім розгонї. Мимо небезпечного скоку Матушкови нїчого не стало ся. Вспів увільнити ся з кайданів і прибув до Львова. Тут вломив ся в ночи на 10 липня до віденьскої каварнї і обікрав властителя еї п. Чуджака на 300 К., п. Фр. Плоцкого на 50 К., а кельнерів Фил. Беннера на 115 К. і Леоп. Аренда на 700 К. По тій крадежи Матушек покинув Львів і відвідав свого вітця в Ґайнріхсдорфі, а відтак пустив ся в подорож зелїзницею до Станиславова, звідси до Ходорова, Стрия, Будапешту, Відня, Фльоріедорфу, Берна, Тїшина і Більска. По дорозї обікрав Павла Стецка в Тржиници на Шлеску. Жандарм Левицкий відбув цїлу ту подорож в слїд за Матушком. Дня 26 серпня с. р. був Матушек в Скоцешинї на Шлезку і стрітив ся око в око з жандармом Левицким. Побачивши жандарма, кинув ся утікати і був би може утік, але спотикнув ся і упав. Жандарм зловив его і закованого привіз оногди до Львова. Жандарм Левицкий вспів повідбирати від жидів на Краківскім річи вартости 3000 кор., які Матушек у них позаставляв. Крім того в ручнім куферку, який Матушек мав при собі, найдено білє, значене буквами. Н. Т. і золотий ланцушок до годинника.

— **Конкурс** для принятя до заведеня півцїв церковних. В цїли принятя питомцїв до заведеня півцїв фондациї бл. п. Ен-на Спїгурского в Перемишли на рік шк. 1905/6 визначає ся речинець на день 2 жовтня 1905 р. Условія принятя слїдуючі: 1) Укінчений 17 рік житя; 2) непорочність обичаїв: 3) укінчена четверта а по крайнїй мірі третя кляса шкіл народних з добрим успіхом; 4) добрий чистий голос. Убігателї мають свої подання несотемпльовані, заосмотрені в потрібні сьвідоцтва, через дотичний уряд парохіяльний Консисториї предложити найдальше до 25 вересня с. р. а самі лично дня 2 жовтня явитись в школї дяківского Інститута в Перемишли. Хто з кандидатів висше наведених условій не доповнить, того подане не буде увзгляднене. Замість формального сьвідоцтва хрещення може дотичний Уряд сопроводжаючи подане убігателя, подати рік, місяць і день уродженя просителя а також імя і стан вітця.

ність в бюрі мала би некористний вплив на клієнтів.

Як я вже сказав, пан Діран був чоловіком засад.

Я поклонив ся і покинув бюро нотаря, але тодї не мав я маєтку і мусїв чим скорше оглянути ся за яким занятєм.

Я дізнав ся о назвищи Кляриного вітця, мого жалобника; він був богатим банкиром при улици Друо. Я пійшов до него і представив єму моє положенє.

— Пане — сказав я до него — я через вас утратив місце. Не возьму вам того за зле, але лиш під услівєм, що поможете менї найти яке инше занятє.

— Цїлком справедливо — відповів він менї. — Кілько зарабляли ви у пана Діранда?

— Два тисячі чотириста франків.

— Дам вам три тисячі в моїм бюрі.

Вечером при столї оповів банкир, мій новий начальник, своїй родинї, що его бюровий персонал побільшив ся о одного нового члена.

Він гадав, що показав ся дуже великодушним, даючи менї три тисячі платнї і я також уважав то відшкодоване за дуже достаточне... Але здаєть ся, що панна Кляра не подїляла того погляду. Она хотїла чогось лїпшого для мене... Правда... люба жіночко?

І Анрі Морбель, що встав був, обійшов довкола стола і обняв жінку.

— Прошу мені простити — сказав обертаючи ся до них — родинну сердечність, але то наша привичка... Кождий раз, коли оповідаю ту історию, обіймаю мою жінку... І то єсть також причиною, длячого я єї так радо як найчастїйше оповідаю.

Телеґрами.

Будапешт 11 вересня. Партия социялїстична відбула вчера конґрес краєвий, котрий займав ся виключно лиш борбою о загальне право виборче і ухвалила остру резолюцию в сїм напрямі.

Гамбурґ 11 вересня. Нових случаїв занедужаня на холеру вже не було.

Ню-Йорк 11 вересня. Бар. Комура нагло занедужав.

Саляніка 11 вересня. На торговици сполошило ся вчера 3000 мулів. Підчас переполоху, який настав внаслїдок того, потратовано і зранено звиш 120 людий.

Гельзінґфорс 11 вересня. (Петерб. Аґ. тел.) Власти митові викрили на однім острові в Ботнїйскім заливі на 3 кільометри від місцевости Камі, 33 скринь наповнених карабінами і баґнетами та 60 скринь, в котрих було 122.000 набоїв. Карабіни мають калїбер 10 мілїметрів і суть швайцарским фабрикатом.

Тифліс 11 вересня. В Баку стрілянина тревае дальше. Робітники спалених фабрик виносять ся з міста. З кількох округів надходять дуже непокоячі вісти. Доносять, що богато вірменьских сїл зовсїм знищено і богато людий поубивано. Цїле населенє татарске збунтувало ся. 4000 узброєних Курдів знад берегів перскої ріки Арат прилучило ся до Татарів. З тої причини заведено переговори з перским правительством.

Ґодзядан, 11 вересня. Вчера о 1 годинї по полуд. прибув до російскої позициї коло зелїзницї японьский парляментар з білою хоругвою в супроводї 50 вояків і вручив російскому офіцирови письмо Оями до ґен. Лїневича, в котрім маршалок висказав ґратуляцию з нагоди заключення мира і просить ґен. Лїневича о іменоване російского повновластника для справи застановленя воєнних кроків. З японьскої сторони іменований ґен. Факушіма. Місцем стрічи обох повновластників предкладає Ояма стацию Шахедза.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).